Het juiste trachten te doen

ANITA GALLE

ONLANGS hoorde ik in een toevallig geleende dvd (de titel ontsnapt me) het hoofdpersonage een uitspraak doen die is blijven hangen: „Mensen zeggen dat het moeilijk is het juiste te doen. Welnu, het is veel moeilijker om te weten wat juist is, maar het moeilijkste van alles is om, eenmaal je dat weet, dit niet te doen.” Wij besloten om onze ouders te laten inwonen, ‘kangoeroewonen’ zoals dat tegenwoordig zo mooi heet. Wanneer mensen vreemd reageren als je hen dat vertelt (en dat ze zelfs menen je te mogen berispen, omdat je van lotje getikt zou zijn), denk ik aan die uitspraak.

Mijn ouders gaven mij het leven. Ik weet ook wel dat geen enkele opvoeding perfect is, maar als jongvolwassene bouw je je leven uit met wat je van thuis meekreeg. Dankzij hen, dankzij mijn eigen groei, dankzij U, mijn God, kan ik hier schrijven en zijn, kan ik me gezonden weten in deze wereld. Vanuit mijn geloof was ik al lang met de vraag bezig: wat met mijn ouders als ze ouder worden? En dat niet alleen vanuit het maatschappelijke gegeven dat ouderen in rusthuizen horen, maar als een persoonlijke kwestie. Toen het plotseling slechter met hen ging, werd het allemaal zeer concreet.

Ik zette me sterk in voor hen, maar ik merkte dat het pendelen, het zorgen voor, het vele regelen me als het ware duizelig maakte. Ik kreeg geen orde meer in mijn eigen huis, moest mijn creativiteit opbergen, overschreed mijn grenzen. Op zo’n moment kwam de vraag naar ‘kangoeroewonen’ naar boven. In het besef dat ze bij ons nog zouden kunnen genieten, hoe zou ik hen dat kunnen ontzeggen? De enige oplossing zou zijn: doen alsof ik dat niet wist.

Daar draait het voor mij om, mijn God. Hoe kan ik weten dat ik iemand gelukkig maken kan en dat toch niet doen? Natuurlijk is het een heel avontuur. Ieder behoudt zijn privacy, er komt een kleine aanbouw bij kijken, maar wat de toekomst betreft valt niets te voorspellen. Wat er allemaal kan gebeuren, daarvan heeft een mens geen weet. Dat is een kwestie van vertrouwen, van uit handen geven.

Ik schrik van het advies van sommigen dit niet te doen. Drukken ze dan uit dat het voor hen onmogelijk is? Willen ze mij angst aanjagen, omdat ze menen dat het verkeerd kan lopen? Mijn lieve God, gelukkig beweegt U mij om dit te doen. Zonder U was ik misschien blind geweest voor mijn ouders’ geluk. Ik vind dat eigenlijk mooi: ouders zorgen met tederheid voor hun kinderen, waarbij hen niets teveel is. Als ze ouder worden, mogen die rollen in zekere zin toch enigszins omgekeerd worden: kinderen mogen met tederheid en liefde, in open dialoog wat meer voor hun ouders zorgen.

Dat maakt dankbaar. Het is alsof we samen beseffen dat het in het leven daarom gaat, dat mensen elkaar gegeven zijn. We zijn blij dat mijn moeder niet verlamd is. Een mens gaat samen de weg van de ene arts naar de andere, je steunt elkaar, leert elkaar dat heel wat relatief is en dat het de liefde is die zin geeft. Zonder liefde heeft een geschenk geen enkele waarde. Vanuit liefde zegt het kleinste gebaar: ik denk aan jou, ik zie je graag. Met humor proberen we weg te lachen wat soms teveel is. Dit alles kan een mens niet alleen, dat moet je samen doen.

Ik weet ook wel dat wat ik doe niet voor iedereen mogelijk is, daar gaat het ook niet om. Maar het zou voor ons op vele vlakken moeilijk moeten zijn om, als we inzien wat juist is, dat niet te doen. Want dan gebeuren er bij ons en door ons mooie dingen, raken we dichter bij de bedoeling waarom we hier zijn.

Mijn God, ik ben dankbaar om alles wat ik al mocht leren, ook het vaststellen dat U daarin een belangrijke plaats inneemt. Dank ook voor hen die biddend met mij meegaan, dank lieve zusters en broeders in gebedsverbondenheid.

God, leer ons stil te staan

bij wat leeft in onszelf

en in anderen,

dat we steeds de keuze mogen maken

voor wat deugddoend en goed is

voor de ander,

dan kunnen we samen gelukkig zijn.

OMROEP

• *25 november, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via Canvas).*

Naar aanleiding van het dubbel eeuwfeest van de broeders van Liefde bezoekt Braambos een bijzonder project in Kigoma in het Afrikaanse land Tanzania. Daar richtte broeder Stan in 1996 het jeugdcentrum *Maendeleo* op. Broeder Stan vangt er straatkinderen op, geeft ze een vorming en zorgt dat ze op hun beurt mensen kunnen helpen. Ze verzorgen zieken aan huis, bouwen hutten voor bejaarden, bezoeken gevangenen, brengen water op moeilijk bereikbare plaatsen, organiseren sportactiviteiten in de sloppenwijken, zetten een jeugdbeweging op. U ontdekt het allemaal in *De safari van de hoop. Broeder Stan* • Jozef is de laatste figuur uit Genesis die een plaats krijgt in deze jaargang van *Sterke Verhalen*. Hij is duidelijk van vele markten thuis en een heel veelzijdig iemand, zo blijkt uit deze vijfde aflevering. De plek waar we ons bevinden is Egypte, een totaal andere samenleving. Jozef zet er piramides figuurlijk op hun kop.

De vrome kudde

DE JEUGD VAN TEGENWOORDIG

– Hoe vaak in de week ga jij uit?
– Zelden meer dan een keer of vier. Ik ben namelijk graag thuis, zie je?

Ingezonden door J. De Milt

ARBEIDSONGEVALLEN

Een greep uit (authentieke) verslagen van arbeidsongevallen aan boord van Belgische koopvaardijschepen:

Op de 28ste juli om 20.30 uur wordt de kapitein overvalt door vier piraten. Deze binden hem vast aan handen en voeten. Na de overval heeft de kapitein een pijnlijke nek en pijn aan zijn voet juist boven de linkerknie.

Bij het oprapen van een waterfles tijdens slechtweer verliert getroffene zijn evenwicht en kwetst zich daarbij aan het rechtervoorhoofd en de rechtervoet.

Bij het inspectie van de tanks door te veel transpireren vallen de brillen van de kapitein van zijn neuz en breken.

Gedurende de pingpongmatch heeft een sprong op het zijde gedaan, heeft geslipt en toen heeft een pijn aan zijn rechter knie gevoeld.

Ingezonden door Isidora Cornelis

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? Kerk+Leven • Vrome Kudde, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS
DE PUZZELAAR
Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.
Méér van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van ‘De Puzzelaar’ t.w. De Stad Stockholm en De Viking.
Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: FOLKLORE

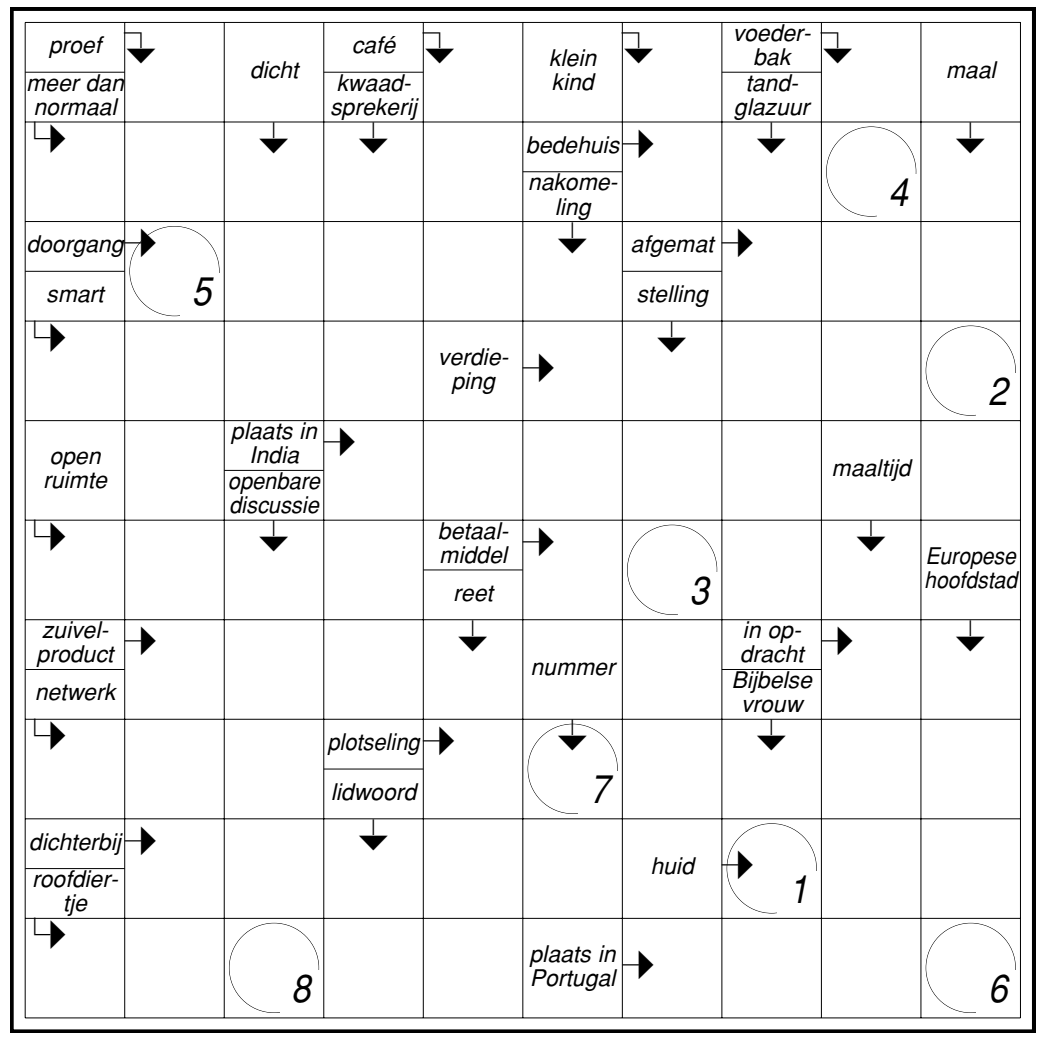

1	2	3	4	5	6	7	8